

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 1. februar 2016 af Østre Landsrets 24. afdeling
(landsdommerne Ole Dybdahl, Peter Thønnings og Peter Mørk Thomsen med domsmænd).

24. afd. nr. S-2812-15:

Anklagemyndigheden

mod

■ Tiltalte

(■ CPR nr. ■)

(advokat Peter Trudsø, besk.)

Glostrup Rets dom af 18. august 2015 (15-1706/2015) er anket af ■ Tiltalte

■ med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Efter tiltaltes udsendelse den 24. juli 2014 af den i tiltalen omhandlede besked på Twitter udsendte tiltalte senere samme dag – de nærmere tidspunkter er ikke oplyst – følgende yderligere beskeder på Twitter:

”Det betyder, at de kræfter i den islamiske verden, som truer ikke-muslimer, må bekæmpes som Saddam Hussein, Bin Laden og Gadaffi blev det.”

”@BT fordrejer sagen. Selvsagt støtter ikke alle muslimer Hamas. Men mange gør – og det bør vi aldrig tolerere”

”Læs denne kilde: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2703594/Hatred-driving-new-exodus-Synagouges-attacked-Shops-flames-And-terrified->

Jewish-families-fleeing-Britain-As-Israeli-envoy-says-like-dark-days-1938-chilling-dispatch-Paris ...”

“Hvorfor er der ingen medier, der ringer den israelske ambassadør op og spørger hvad han oplever og hvad han mener?”

”Se: Israels ambassadør i Tyskland, Yakov Hadas, her:
<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2703594/Hatred-driving-new-exodus-Synagogues-attacked-Shops-flames-And-terrified-Jewish-families-fleeing-Britain-As-Israeli-envoy-says-like-dark-days-1938-chilling-dispatch-Paris ...>”

Forklaring

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte, der har forklaret blandt andet, at han rettelig blev ansat i Finansministeriet umiddelbart efter, at han tog kandidateksamen, og at han blev indvalgt i Folketinget i 1968.

Det var hans søn, som rent teknisk hjalp med at oprette tiltaltes Twitter profil. Tiltalte kan ikke erindre, hvornår profilen blev oprettet, men da den i sagen omhandlede besked blev udsendt, var han forholdsvis ny bruger af mediet. Han har måske udsendt i alt 20-25 beskeder via Twitter fra sin profil. Han havde ikke sat sig grundigt ind i, hvorledes Twitter fungerede. Han begyndte at bruge de sociale medier – herunder Twitter – fordi de politiske partiers presseafdelinger opfordrede til dette. Han oprettede profilen, fordi han ville kommunikere politiske småbemærkninger. Hans følgere på Twitter var partifæller og venner. Den begrænsede kommunikationsform på Twitter er ikke egnet til eller møntet på kommunikation til en videre kreds. Da han sendte den pågældende besked ud på Twitter, regnede han med, at den kun ville blive læst af de personer, som aktivt havde tilvalgt at følge ham på Twitter. Han havde ikke sat sig ind i mulighederne for at begrænse den personkreds, der kunne modtage hans beskeder på Twitter. Han regnede med, at hans Twitter profil var et lukket forum for de personer, som fulgte ham. Hans beskeder på Twitter har ikke kunnet tvinge sig ind på ”uskyldige” mennesker. Det var hans partifælle **Person 7**, som ringede, efter at tiltalte havde udsendt den omhandlede besked på Twitter.

Person 7 anbefalede, at tiltalte uddybede synspunkterne i beskeden, så de ikke kunne misforstås. Dette gjorde tiltalte så ved samme dag at udsende efterfølgende beskeder på Twitter. Beskeder på Twitter er ofte sarkastiske og drillende i formen. Han har efterfølgende lukket sin profil på Twitter, fordi han mener, at dette medie udgør en forurening af den offentlige debat. Han bruger fortsat ikke Twitter. Han brugte ikke sin Twitter profil ret meget i den pågældende periode. Han blev opmærksom på risikoen for misforståelser af beskeder på Twitter i forbindelse med denne sag – først ved **Person 7's** tele-

fonopringning og siden ved politiets henvendelse. Hvis man alene skriver til 67 mennesker, som er i ens omgangskreds og af samme politiske overbevisning, da er der ikke så stor risiko for misforståelser.

Han omtalte ikke udtrykkeligt situationen i Mellemøsten i den omhandlede besked. Der er ikke plads i en Twitter besked til uddybende redegørelser. Beskeden er forfattet i et billedsprog – både i beskedens første og andet led. Der var ikke nogen i Danmark, der var i krig med Hitler. Når der opstår en bevægelse, som den islamistiske, må lande træde sammen i en koalition for at bremse det – nøjagtigt som det er sket i Irak, Libyen og Syrien. Anmelderne indlæser noget i beskeden, som der ikke er belæg for. Det er en selvfølge, at den pågældende besked ikke var rettet mod alle muslimer. Tiltalte omgås og samarbejder blandt andet med eksiliranere. Det er meningsløst at indlæse hver eneste muslim i hele verden som omfattet af beskedens synspunkt. Det er en selvfølgelighed, at ikke alle muslimer slår jøder ihjel. Man må i forbindelse med alle former for kommunikation kunne forudsætte, at modtageren af beskeden kan tænke selv. Man skal anvende et meget distinkt og akademisk sprog for ikke at komme i karambolage med straffelovens § 266 b. Dette hæmmer den frie debat.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter straffelovens § 266 b, stk. 1, straffes – med bøde eller fængsel indtil 2 år – den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering.

Den nuværende formulering af bestemmelsen har baggrund i Danmarks ratifikation af FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination. Det er forudsat, at den beskyttelse af minoritetsgrupper, som er sikret ved racismekonventionens artikel 4 og straffelovens § 266 b, skal afvejes i forhold til ytringsfriheden som sikret ved Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10.

Ytringsfriheden er grundlæggende for et demokratisk samfund, idet tolerance over for andres meninger er en nødvendig forudsætning for den frie debat. Ytringsfriheden skal imidlertid udøves med fornøden respekt for andre menneskerettigheder, herunder retten til beskyttelse mod trodiskriminerende forhånelser og nedværdigelser, jf. herved tillige Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 17.

Tiltalte har som politiker fremsat de pågældende udtalelser, der indeholder en forhånelse over for muslimer, idet udtalelsen ("*Om jødernes situation i Europa: muslimerne fortsætter hvor Hitler sluttede*") indeholder en generaliserende påstand, der må forstås således, at muslimer som gruppe sættes i forbindelse med grov kriminalitet (drab), ligesom udtalelsen ("*Kun den behandling, Hitler fik, vil ændre situationen*") må forstås som indeholdende en alvorlig trussel rettet mod muslimer. Udtalelserne er efter deres karakter egnede til at fostre intolerance og mistillid, ligesom udtalelserne samlet set er egnede til at opildne til såkaldte hadforbrydelser over for muslimer. Udtalelserne er efter deres karakter således klart omfattet af straffelovens § 266 b, stk. 1.

Det forhold, at tiltalte efter samtale med en ven om udtalelsernes karakter forsøgte at ud-
dybe og forklare sit indlæg yderligere, kan som anført i byrettens dom ikke føre til et andet resultat.

En kriminalisering af sådanne udtalelser afskærer ikke en almindelig politisk debat, herunder heller ikke om emner vedrørende kontroversielle samfundsanliggender. Hensynet til den ytringsfrihed, der i særlig grad gælder for politikere, kan derfor ikke begrunde straffrihed for tiltalte.

Landsretten tiltræder, at tiltalte ved at fremsætte udtalelserne via Twitter, der som anført af byretten er et medie, som sikrer en umiddelbar udbredelse til en større gruppe, har haft forsæt til at udbrede udtalelserne i en videre kreds, idet tiltalte i hvert fald må have indset den videre udbredelse som overvejende sandsynlig. Det hører med til vurderingen heraf, at tiltalte har forklaret, at han var klar over, at en Twitter-besked kan "retweetes" (genudgives/videresendes), og at han var klar over, at det, han skriver, er af interesse for medierne.

Med disse bemærkninger tiltræder landsretten, at tiltalte har overtrådt straffelovens § 266 b, stk. 1, således som denne bestemmelse må forstås i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 og artikel 17.

Ved udmålingen af straffen må der – ud over udtalelsernes grovhed – lægges vægt på, at tiltalte er en kendt politiker, og at udtalelserne er fremsat via Twitter, hvorefter tiltalte må have indset, at udtalelserne, der var kontroversielle, ville nå bredt ud i offentligheden. På denne baggrund finder landsretten, at der ikke er grundlag for at nedsætte straffen. Da an-

klagemyndigheden for landsretten alene har påstået stadfæstelse, er der heller ikke grundlag for at forhøje straffen.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod **Tiltalte** stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)